

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga. Nytaarsgave for 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 49. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1811_171-txt-shoot-idm2264/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Bed for sin søgne Son; men Rømund tyedes at have forloret Nøf og vilde ingen give. Da red Illug om Høsten med tredive Mand til Mesfell; Rømund og hans Sønnen kom afveien, men Illug fik fat paa to af hans Brønder, den Eine slog han ihjel og lemstøvede den Anden. End tyedes Rømund ei at have saaret Bed for Sunlaug, og derfor dræbte han Rømunds Brøder søn Ragn. Der med blev det stille om den Handel.

Thorstein Egilsson giftede sin Daatter Helga med Thorstein Hallkelsøn, som boede i Ravnedal. Helga drog hjem med ham; men elskede ham kun lidt, thi enddog Sunlaug var død, gif han vendte aldrig af Minde. Thorstein var imidlertid en heel Mand, rig paa Gode og en god Eljald, og han havde ei saa faa Børn med Helga; Thorarin hed en af deres Søner, og en anden Thorstein.

Det var Helgas største Sammen, at hun bredte Kappen ud, som var Sunlaugs Skenk, og stirrede paa den lange. Engang kom der megen Støv i Thorsteins Gaard og Mange stundes længe. Helga skantede ogsaa, men laa dog ikke. En Lovdagasten sad hun for Arnen og hvidde sit Hoved paa sin Husbonds Kæde, da lod hun sig hente Sunlaugs Kappe, og der hun fik den, reiste hun sig op, og bredte den ud for sig, og stirrede paa den

